

VERA VE GÜZEL HUY SAHİBİ OLMAK

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn.

Hamden kesîran tayyiben mübâreken fî-hi alâ külli hâlin ve fî-külli hîn. Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidi'l-evvelîne ve'l-âhirîn, Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn. Ve men tabiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emmâ ba'd:

Aziz ve sevgili kardeşlerim!

Böyle sevdiğim kardeşlerimi karşımda görünce sevindim, rahatladım. Allah hepinizden râzı olsun.

a. Beş Kişinin/Evin Olduğu Yerde Ezan Okunması

1992 senesinde, buraya yakın bir kasaba olan Rheine'de toplandığımız zaman arkadaşlara demiştim ki, Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz bir hadîs-i şerîfinde buyuyor;

“Bir yerde beş tane müslüman aile, -yani oba, yayla, köy, mezraa olabilir veya bir diyar-

ı gurbette başkalarının arasında beş tane müslüman aile.- beş ev varsa, orada ezan okumak gerekir; kâmet getirip cemaatle namaz kılmak gerekir. Aksi takdirde şeytan orayı idâresi altına alır, istilâ eder, oradakilerin üzerine hâkim olur.” Peygamber Efendimiz;

اِسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ

İstahveze aleyhimü’ş-şeytân¹ buyuruyor.

Onun için, benim kardeşlerimin olduğu her yerde eğer böyle bir durum varsa, beş ev olabilmişlerse kendilerine bir yer edinsinler. Bazı kardeşlerimiz hemen bunun icabına bakmaya başladılar. İbrahim kardeşimiz de dükkanının, bürosunun yanına burayı hazırladı. Burası ezan okunan, namaz kılınan böyle bir ibadethane hâline geldi.

Çünkü başka yerlere gittiğimiz zaman [bazı problemler çıkabiliyor.] Biz kimseye

¹ Ebû Dâvud, “Salât”, 47, r. 547; Nesâî, “İlmâmet”, 49, r. 847; Ahmed b. Hanbel, V, 196, r. 21710; VI, 445-6, r. 27513-4; İbn Huzeyme, *Sahîh*, II, 371, r. 1486; Hâkim, *el-Müstedrek*, I, 330, 374, r. 765, 900; II, 524, r. 3796; Beyhakî, *es-Sünenü'l-kübrâ*, III, 77, r. 4929.

ayrım yapmıyoruz. Ankara’da Özelif sitemizi kurduğumuz zaman da bütün kardeşlerimize kucak açtık, her cemaatten kardeşlerimizi kooperatifimize aldık, beraber oturalım dedik. Ama onlar sonradan ayrım yaptılar. Biz onlara bağrımızı açtık onlar sonra ayrım yaptılar. Sonra biz böyle erbâb-ı tasavvuf ve tarikat olduğumuz için, bazıları bizden çekinmeye başladılar. Bir camide konuşma yapmak bahis konusu olduğu zaman, bizi konuşturmak istemediler.

Mesela Avustralya’da... Ben Avustralya’ya gitmeden önce bizim kardeşlerimizin yaptığı külliyetli bağışlarla kurulmuş olan bir camide [bizi konuşturmadılar.] Hattâ o bağışları yapan kardeşlerimizden birisinin oğlu da şimdi aramızdadır. Kardeşlerimiz beşbin dolar gibi büyük yardımlar yapmış. Kendi ihvânımız o caminin yapılmasına yardımcı olduğu halde... Sonra bizim kardeşlerimiz,

“Türkiye’den Es’ad Hocamız gelecek, biz burada hadis konuşması yapmasını temennî ediyoruz.” diye [caminin] yönetim kuruluna müracaat etmişler, yönetim kurulu din görevlisine sormuş. Din görevlisi de,

“Olmaz!” demiş.

Biz de onun üzerine gittik orada yakında bir salon tuttuk. Hattâ orası kiliseye ait bir binanın salonuymuş. Dedik ki;

“Burada Lâ ilâhe illallah diyelim de, bu kelime-i tevhîd duvarlara yapışsın!”

Hutbemizi orada okuduk, konuşmamızı orada yaptık. Sonra kardeşlerimiz bizi oranın radyosunda konuşturdu. Dinleyenler de demişler ki;

“Bu hocanın ne zararı vardı ki, camide konuşturmamışlar?” Caminin yöneticilerine biraz kızmışlar ama bu hal olabiliyor.

Onun için bizim kardeşlerimiz, ihvânımız nerede bulunuyorlarsa, küçük büyük bir yer sağlamışlar, kendi camimiz olsun; kendimiz rahat rahat tasavvuftan da zikirden de bahsedebilelim! Kimse birşey demesin. Diyorlar!..

Mesela, şimdi Hollanda’dan geliyoruz, bizim arkadaşlarımız oranın büyük camisine, gitmişler;

“Hocamız falanca yerde konuşma yapacak siz de buyurun!” demişler. İmam demiş ki;

“Aman cemaat duymasın! Biz sessiz sedasız [gidelim.] Tamam ben Es’ad Hocamız’ın geldiğinden memnun oldum ama aman cemaat duymasın!”

Ne oluyor!? Anlamadım. Ben üniversitede 27 sene hizmet gördükten sonra kendi isteğimle, daha güzel hizmetler yapayım diye ayrılmış bir kimseyim. Ayrılmasaydım, hâlâ şimdi üniversitede ders verecektim; yanımda asistanlarım, bana bağlı bölümler olacaktı. Devletin başşehrinde İlâhiyat Fakültesi’nde hocalık yapıyorduk. Ne var! Biz burada bir camiye gelmişiz, hadis konuşması yapacağız... “Aman kimse duymasın!”

Burada da, Grasberg’te de hatırlıyorum, Grasberg’e ilk geldiğim zaman, orada bir imam vardı. Bizim akşam toplandığımız yere gelirken, akşam karanlıklardan, pencerelerin altından sinerek gelmişti.

“Ne oluyorsun ya?!”

Haa, ne oluyor! Değil bizim onun camisine gitmemiz, onun bizim yanımıza geldiğini duysalar, sürerler diye korkuyor. Onun için netice

itibariyle bizim camimiz olacak... Avust-
ralya'da da öyle...

Biz erbâb-ı tasavvuf ve tarikatız, takvâ
yolunun mensuplarıyız, Allah'ın dinine güzel
hizmet etmek istiyoruz, tam bağlıyız. Öyle ya-
saklı masaklı, kontrollü, sakıncalı makıncalı iş-
ler bize yaramaz. Hangi ayet hangi hadis ge-
lirse onu okuyabilmeliyiz. Tesbihi çekip Allah
diyebilmeliyiz. Sus, konuşma, yasak masak ol-
mamalı, dinimizi serbestçe anlatabilmeliyiz.

O bakımdan buranın yapılmasında emeği
geçen kardeşlerimize teşekkür ediyorum, du-
alar ediyorum, Allah nice hayırlara mazhar ey-
lesin...

Burada bulunan kardeşlerimizi de tek tek
simâen hatırlıyorum, seviyorum; iyi kardeşle-
rimiz, Allah razı olsun... Onları da burada gö-
rünce memnun oldum.

Allah kocaman kocaman ibadethaneler
yapmayı nasip etsin... O gayr-i müslimlerin,
artık ibadet edecek adam bulamadıkları iba-
dethanelerini bizim devr almamızı, oralarda
gürül gürül cemaatlerle Allah'ın varlığını

birliğini İslâm'ın güzelliğini anlatmayı, Allah bize nasip etsin.

Temennimiz odur. Böyle başlar, inşaalah daha çok gelişir.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Sözlerin güzeli Peygamber Efendimiz'in-kilerdir. Onun için her zaman yanımızda Efen-dimiz'in sözlerini yazan kitapları gezdiriyoruz.

Şimdi karşımdaki hadis kitabından bir nu-maralı hadîs-i şerîfi okuyorum.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn. Ve's-salâtü ve's-selâmü alâ seyyidinâ Muhammedin ve âlihî ve sahbihî ecmaîn. Ve men tabiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn. Emmâ ba'dü:

Fe-kâle'n-nebiyyu sallallahu aleyhi ve sellem;

لَا عَقْلَ كَالْتَّدْبِيرِ فِي رِضَى اللَّهِ وَلَا وَرَعَ كَالْكَفِّ
عَنْ مَحَارِمِ اللَّهِ وَلَا حَسَبَ كَحُسْنِ الْخُلُقِ

Lâ akle ke't-tedbîri fî-ridallâhi ve lâ vera'a ke'l-keffi an-mehârimillâhi ve lâ ha-sebe ke-hüsni'l-huluki.²

Sadaka Resûlullah fî-mâ kâl ev kemâ kâl.

Bu sayfanın birinci hadîs-i şerîfi; kısa bir ibâresi olan, mânâsı derya gibi geniş olan bir hadîs-i şerîf... Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz bu kısa sözlerin içinde üç şey söylüyor. Üç söz söylüyor, üçü de bizim için son derece önemli ve iyice öğrendiğimiz zaman Allah'ın rızasını kazanmamız için yeterli şeyler. Üçü de bizi cennete götürecek şeyler. Küçük, bir satırlık hadis ama içinde derya gibi mânâlar var.

Allah cümlemizi şefaatine nâil etsin.

Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem'in özelliklerinden ve güzelliklerinden, mükemmelliklerinden birisi de az söz ile çok mânâ

² İbn Mâce, "Zühd", 24, r. 4218; İbn Hibbân, *es-Sikât*, II, 121; Beyhakî, *Şuabu'l-îmân*, VI, 357, r. 4325; Beyhakî, *Şuabu'l-îmân*, X, 384, r. 7668; Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, II, 39, r. 837; İbn Asâkir, *Târîhu Dimeşk*, XXIII, 279; Ali el-Muttakî, *Kenzu'l-ummâl*, III, 50, r. 5436; Ebû Nuaym, *Hilyetü'l-evliyâ*, VI, 342; Harâitî, *Mekârimü'l-ahlâk*, I, 37, r. 48; Gümüşhânevî, *Râmûz*, 482, r.1.

ifade etme mucizesidir. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem, çok derin mânâları kısaca, derinden derine ifâde ederdi. Peygamber Efendimiz'in o güzel meziyeti, asırlar boyu evliyâullaha da geçmiştir. Mesela Yunus Emre de küçücük birkaç satırla, kocaman kitapların yazacağı bilgileri güzelce bize anlatır, sevdendir, bizi teşvik ve irşad eder. Yunus Emre Türkçe'de az sözle çok güzel mânâlar ifade etmiştir.

Bu hadîs-i şerîfin sözleri az, anlamları derya gibi geniş. Ana cümlenin içinde üç tane küçük cümlecik var, bu cümlecikleri izah etmeye başlayalım.

Birinci cümle;

Lâ akle ke't-tedbîri fî-ridallâh. "Allah'ın rızasını kazanmak yolunda tedbir almak gibi akıllılık olmaz..."

Herkes, 'Aklım var!' diyor. Hakikaten herkesin de bir aklı var ve o aklına göre çalışıyor, çabalıyor, iş güç kuruyor, para kazanıyor. Bazı şeyleri ortaya koyuyor, makine, elektrik icat ediyor, hoşumuza giden şeyler oluyor. Gerçekten her insanın, Allah'ın verdiği bu akıl denilen

meziyeti kullanmasından ortaya çıkan bir şeyler var...

Allah bize de aklımızı Allah yolunda, rızası yolunda kullanmayı nasip etsin.

Gayr-i müslimler de aklını kullanıyorlar. İşte bak onlar da memleketlerini, yollarını, otobanlarını, ışıklarını yapmışlar. Elektriklerini sağlayacak atom santralleri kurmuşlar. Küçük bir atomu parçalamaktan ortaya çıkan büyük enerjilerle ihtiyaçları olan elektriği sağlıyorlar, dağıtıyorlar, satıyorlar, alıyorlar, veriyorlar... Bizim daha henüz yapamadığımız hoş gidecek pek çok şeyleri var; yani akılları var. Ama burada Peygamber Efendimiz diyor ki; lâ akle ke't-tedbîri fî-ridallâh. “Allah’ın rızası dahilinde, rızası yolunda tedbir almak gibi akıl olmaz.” En güzeli bu...

Herkes tedbir alıyor. Mesela bu adamlar tedbir alıyor, ne için tedbir alıyor?

“Aç açık kalmayalım!” diye...

“Aman göstergeler tehlike gösteriyor, aman ekonomiyi düzeltelim, iktisadî hâle yola koyalım!”

Hemen harıl harıl komisyonlar kuruluyor, çalışıyorlar, malışıyorlar, hemen tedbirler ortaya çıkıyor. Ekonomiye düzeltelim diye tedbir alıyorlar.

“Aman şu işte şöyle bir kötü gidiş var, şöyle yapalım!.. Aman kömür çıkartmak pahalıya gelmeye başladı. Dışarıdan aldığımız zaman daha ucuz oluyor. Bize pahalıya mal oluyor, kömür madenlerini kapatalım, kömür şirketinin mallarını satalım, kömürü dışarıdan alalım, böyle ufak şeylerle uğraşmayalım!..”

b. Allah(cc) ve Hz. Peygamber(sav)

İndinde Dünyanın Önemsizliği

Tedbir ama bunların hiçbirisi âhirette insana yaramıyor. Dünyadaki zenginlik, para pul, mevkii, makam âhirette, Allah’ın indinde yaramıyor. Hatta dünyanın topu, hepsi, köşkleriyle, saraylarıyla, paraların deposu olan banka kasalarıyla, yeraltı servetleriyle, elmaslarıyla, altınlarıyla Allah indinde, cenâhu

ba'ûdah,³ bir sinek kanadı kadar kıymet ifade etmiyor.

Allahu Teâlâ hazretleri dünyayı sevmiyor. İbadethaneler müstesna dünyaya sevgi nazarıyla nazar buyurmamış... Şu dışarıyı sevmiyor, burayı seviyor.

Neden?

Burada kendisine ibadet ediliyor diye. İbadet edilen yerleri seviyor, başka yerleri sevmiyor, kıymeti yok... İbadet etmeyen kulu sevmiyor. Nemrut olsa, Bâbil şehrinin başına geçse, geçmiş; Firavun olsa, Mısır mülkünün başına geçse; geçmiş, kıymeti yok... Hiç kıymet vermiyor, tepe taklak deviriyor, tahtını alaşağı ediyor, kendisini yerin dibine geçiriyor. Sevmediği kulu, kavimleri kahrediyor, mahvediyor. Dünyalık peşinde koşanları pişman ediyor. Dünyalık peşinde koşarken birbirini ezenleri, üzenleri, zulmedenleri pişman

لَوْ كَانَتِ الدُّنْيَا تَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ جَنَاحَ بَعُوضَةٍ³

مَا سَقَى كَافِرًا مِنْهَا شَرْبَةَ مَاءٍ

Tirmizî, "Zühd", 13, r. 232.

ediyor. Allah'ın kanunu böyle... Zulmeden dünyada da belasını, cezasını çekiyor, kendisine kalmıyor.

Onun için bu tedbirlerin hepsi burada kalıyor ve adam ömrü bitince burayı bırakıp gidiyor. Mallarını da Schloss(şloss)larını [saraylarını] da bırakıyor. Burada eskiden kaç tane derebeyi vardı, sarayların sahibiydi. Bazılarını biz gezdik. Gencer kardeşimizle deniz kenarındaki “kuğu kuşu” manasına gelen Schloss(şloss) Schwangau(şvangau) veya Schwans-tein(şvanştayn) Sarayı'nı gezdik. Gölün kenarında, tepenin üstünde bir saray yapmış. Odalarını, yatak odasını gezdik, adamın yatağına baktık, enine boyuna baktık, tavanlarındaki yağlı boya resimlere baktık; tavan, bina yerinde... Adam özene bezene yaptırmış ama, içinde hiç oturamamış bile...

Allah'ın garip bir kanunu var, ürpertiyor insanı. Kim özene bezene ev yaparsa, içine sokurtmuyor. Sokmadan alaşağı ediyor; “Sen misin dünyaya bu kadar özenen, yallah!..” Boynunu çam yarması gibi küt deviriyor, gidiyor. O kadar özenmiş ki, insanın ağzının suyu akıyor. Böyle döne döne yoldan çıkıyorsun,

şatonun kapısından giriyorsun, avlusu, kesme taşları, manzarası, her şeyi harika... Bu bir tane değil, yüzlerce Schloss(şloss) [saray] var, ama sahipleri yok, hepsi gitmiş.

Herkes gidecek, biz de gideceğiz. Onları ayıplıyor da değiliz, onlar gidiyor diye onları kınıyor değiliz; biz kalacak değiliz, biz de gideceğiz, biz de fâniyiz. Peygamber Efendimiz diyor ki; “Ben de bu dünyada bir ağacın altında biraz nefes alan, dinlenen bir yolcu gibiyim. Benim dünya ile ne işim var!”

Cebrâil aleyhisselam gelmiş;

“Yâ Resûlallah! Allahu Teâlâ hazretleri beni sana gönderdi. İstersen şu karşında gördüğün dağları sana altın yapacağım, ister misin?”

“İstemem!” demiş, istememiş.

“Allahu Teâlâ hazretleri seni hükümdar bir peygamber yapabilir, ister misin?”

İstememiş. Müşrikler gelmişler;

“Sen bu davadan vazgeç, biz sana para verelim, makam verelim! En soylu ailelerin

istediğin kızıyla senin evlenmeni sağlayalım;
bu işi bırak!..”

“Hayır! Bir elime güneşı, bir elime kameri verseniz, ben bu hak davayı bırakmam, bu davadan dönmem, Allah’ın emri neyse onu söyleyeceğim.” demiş.

Aç kalmış, parasız kalmış, zırhını rehin bırakıp yahudiden borç para almış. Karnına taş bağlamış, Peygamber Efendimiz’in evinde aş pişmemiş, ocak yanmamış... Parasızlıktan değil, para gelir gelmez o gün fukaraya dağıttığından, merhametinin çokluğundan, yanına bir şey biriktirmediğinden, ayırmadığından, koymadığından...

“Benim dünya ile ne işim var?” Dünya dediği, dünyalık... “Benim dünyalıkla, parayla pulla ne işim var, istemem!” Dünya hayatıyla da ilgisi yok, dünya hayatını da sevmemiş.

Lâ akle ke’t-tedbîri fî-ridallâh. “Allah’ın rızasını kazanmakta tedbir almak gibi akıl olmaz.” Allah’ın rızasını kazanmakta iş... Maddî işleri düzeltmekte değil, kesesini, kasasını doldurmakta değil... “Allah’ın rızasını

kazanmakta düşünmek, akıl yormak, tedbir almak gibi akıl olmaz! Asıl akıl bu...”

“Efendim, falanca adam iki tane fakülte bitirmiş, iki tane doktora yapmış, profesör olmuş...

“İmanı var mı, Allah’ın huzuruna geliyor mu, secde-i Rahmân’a kapanıyor mu, mü’min mi?

“Değil.”

“O adam aptal, akıllı olsaydı ahiretini kurtarmaya çalışırdı. Ahireti mahvolacak; kâfir giderse ebediyen cehennemde yanacak, asla cennete giremeyecek; cenneti, ebedî saadeti elden kaçırarak... Bu akıl değil!

Dünyanın en akıllı insanları, müslümanlığı güzel yaparlarsa, müslümanlardır...

Neden?

Ebedî saadeti kazanacaklar, cenneti kazanacaklar.

Buradaki saraylar, schloss(şloss)lar, araziler neymiş! Cenneti kazanacaklar hem de ebediyen; sonsuz nimetler kazanacaklar. Onun için iyi müslüman en akıllı insandır.

Ama müslümanım deyip de ahireti düşünmezse, ahirete yararlı iş yapmazsa, harama bulaşmışsa, haramdan kazanırsa, ömrünü günahla geçirirse, Allah'ın hesabından korkmazsa; o da akıllı değil, onun da aklı yok.

İslâm aklı, akıllı insanı methediyor. Peygamber Efendimiz tefekkürü ibadet diye bildiriyor.

Tefekkür, şöööyle düşünüyor... Rodin'in düşünen adam heykeli var. Elini şöyle koymuş, yarım kıvrılmış, Rodin'in düşünen adam heykeli... “Amma da güzel düşünen adam heykeli yapmış hah!” diye adam meşhur olmuş. Rodin taşı oymuş, heykel yapmış, put yapmış.

Allah âhirette ona, heykel yapanlara, resim yapanlara diyecek ki;

“Mâdem bunu böyle yaptın, hadi bakalım can ver!”

Veremeyecek, azaplandırılacak...

لَا عِبَادَةَ كَالْتَفَكُّرِ

Lâ ibâdete ke't-tefekkür.⁴ “Düşünmek kadar kıymetli ibadet olmaz.”

“Hocam bazı hadîs-i şerîflerde zikrin en kıymetli ibadet olduğu söyleniyor. Nasıl izah edeceğiz, arada nasıl bağlantı kuracağız?

Muhterem kardeşlerim!

Şu bizim derviş olarak çektiğimiz zikir, mânası hatırlamak demek... Zikrullah demek; Alllah'ı hatırlamak, Allah'ı unutmamak, Allah hatırında olmak demek, yani Allah'ı düşünmek demek... Arada aykırılık yok. Her an Allah'ı düşünecek, her an Allah'ın rızasını düşünüyor.

Kardeşlerimiz buraya yazmışlar. İlâhî ente maksûdî ve rıd âke matlûbî. “Yâ Rabbi! Benim amacım, gayem sensin; ben senin rızası kazanmak istiyorum!”

Müslüman, derviş, en akıllı insan...

Neden?

⁴ Kudâî, *Müsnedü's-Şihâb*, II, 39, r. 838; Ali el-Muttakî, *Ken-zu'l-ummâl*, XVI, 120, r. 44135.

Her yaptığı şeyi Allah'ın rızası için yapmayı kendisine amaç edinmiş; “Yâ Rabbi! Benim başka bir amacım yok, ben senin rızanı kazanmak istiyorum!” diyor. Elhamdülillah, ne güzel düşünceye sahibiz. Bizi derviş eden, tasavvufa sokan, bizi tarikat erbâbı yapan hocalarımızdan Allah razı olsun... Böyle derviş olmak öbür tarafta sultan olmaktan, iktidar olmaktan daha iyi... Çünkü Allah yolunda, Allah'ın rızasını kazanmak için çalışan insan, düşünen insan [olmak] çok önemli...

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Tedbir ne demek?

Aslında, önceden işin arkasını düşünmek demek... Kelimenin kökeninde bu mana var, arkası manası var. Yani bir işin, daha sonra karşına gelecek olan arkasını, ötesini şimdiden düşünmek demek... Allah rızasını kazanmak için hepimiz karşılaştığımız olayların evvelini, arkasını düşüneceğiz; “Bu iş nereye varır?”

Mesela Türkiye’de Ramazan’da bir kavurucu, korkunç fırtına estirdiler, güzelim Ramazan’ı berbat ettiler. Tasavvufa, İslâm’a, İslâm’ın şeriatının ahkâmına, Kur’an’a

çattılar... Müslümanlara, dervişlere, tarikatlara, şeyhlere çattılar. Bir iki suçlu adamı ortaya çıkarttılar;

“İşte şeyhler, dervişler böyledir, bak kafayı nasıl sallıyorlar, bunlar deli mi ne?..” filan gibi böyle bir hava vermeye çalıştılar... Herkesi bulaştırmaya çalıştılar.

Ondan sonra, tabii bu böyle kafalara işleye işleye, Millî Güvenlik Kurulu zehir zemberek bir çalışma yaptı, ortalık karma karış karıştı. Darbe mi olacak, asker idareye el mi koyacak?

“İmam-hatip okulları kapansın, sayısı azaltılsın... Kur’an kurslarının izinli, izinsiz olanları kapansın!

İzinlisi izinsizi Kur’an öğretiyor, ne olacak yani?

Kur’an öğretiyor, diskotekleri kapatabiliyor musun?!

“Efendim, müslümanların kurmuş olduğu finans kurumları kapatılsın...

Yahudilerin bankalarını kapatmayı hiç düşündün mü?

Hiç düşünmedin.

“Müslümanların, tarikat erbabının radyoları ve televizyonları kapansın...

Hepsi madde madde var, o ilerici gazeteler hepsini yazmış; korkunç...

Bu işin sonu nereye varır?

Hah bak, Lâ akle ke't-tedbîri fî-ridallâh. Bu işin sonunu şimdiden düşünmek, “Allah rızasını kazanmak için ne yapmak lazım!” diye düşünmek; işte bak akıllılık bu... Bunun sonunu düşüneceksin, anlamaya çalışacaksın, tedbir alacaksın!..

“E hocam ne yapalım?

Kuzu gibi yat, kıtır kıtır kessinler, postunu soysunlar, üstüne otursunlar... Daha ne yapacaksın? Sakın ha;

“Yok bu benim anayasal hakkımdır, insan haklarıdır, hürriyetleridir.” filan deme!..

Kuzu gibi meleyebilirsin, ama insan gibi konuşamazsın... Kuzu gibi mele... “Oh, bunun amma da körpe eti var!” derler, ondan sonra yatırılırlar, keserler...

Tedbir alacaksın, çare düşüneceksin!

“Allah Allah, bu askerleri kim yanılttı? Bu Millî Güvenlik Kurulu’nda bu rüzgar nasıl esti? Bu işin sonu nereye varacak, bu nasıl bir mevsimdir?..”

Şimdi herkes korkusundan Kur’an kurslarını kendiliğinden kapatmış. Onlar diyor ki;

“Biz bir şey kapatmadık, vallâ billa bir şey yapmadık...”

Kendiliğinden tık tık tık tık hemen kapanıyor.

Neden?

Korkuyor. Korku, çekinme olunca, “Adam şimdilik dursun bakalım!” diyor, [kapatıyor.]

Ne yapacak?

Allah’ın rızasını kazanmak yolunda tedbirler düşünecek. “Benim filanca asker tanıdığım var, filanca hukukçu var, şu şöyledir, bu böyledir...” Neyse, ne yapmak gerekiyorsa, usulüne aykırı işleri düzeltecek. Kanunlarda bozukluk varsa siyasilerle diyecek ki, “Bu kanunlar bozuk, insan haklarını çiğniyor, Almanya’da böyle değil, Fransa’da böyle değil...”

Benim aklıma bir komiklik geldi, ama buralarda olduğum için yapamadım. Millî Güvenlik Kurulu’nun kararlarındaki cami ve imam-hatip liseleri kelimelerini çıkartacaktım; camilerin yerine kilise yazacaktım, imam-hatip liseleri yerine de papaz okulları diyecektim. Şaka, komik... “Papaz okulları kapatılır. Kiliseler böyle yapılır, İncil öğreten yerler şöyle yapılır.” Yayınlayacaktım, “Askerler böyle demiş.” [diyecektim.] Bakalım o zaman ne olacaktı, ne kadar yadırgayacaklardı? Şaka...

Hristiyanlara bir şey yapmıyorsun! Ermeni papazı Kayseri’de istediği gibi hareket ediyor, okulunu açıyor, gidip teftiş de edemiyorsun. Fener Patrikhanesi istediğini yapıyor... İmam-hatip okuluna, Kur’an kursuna, müslümanın ibadetine karışyorsun!.. Diyaneti kendi başbakanlığına, bakana bağlamışsın...

Hani laik devlet dine karışmazdı, din işlerini ayırmıştı; niye din işlerine karışyorsun?

Almanya’ya niye din görevlisi gönderiyorsun?

Karışıyor...

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Onun için kanun, akıl, mantık, insan hakları, hürriyetler, kazanılmış haklar ne ise, onların korunması, tedbirlerin alınması, anlatılması lazım!..

c. AB Giriş Süreci Hakkında MEC Efendimiz'in Görüşleri

Geçelim başka bir tedbire... Mesela bu bir konu, bu konuda böyle tedbirler... Geçelim başka [bir konudaki tedbirlere...] Biz buraya işçi kardeşlerimizin gelmesini istemedik. Ta başından beri, evvelinden, buraya daha hiç işçi gelmemişken, işçiler Almanya'ya gidecek diye kararlar çıktığı zaman, ben muhaliftim. “Aman! Oralara giden işçilerimizi papazlar evirirler çevirirler, dinden döndürürler, hristiyan yaparlar. Allah saklasın, onlar orada dalâlete düşer.” vesaire diye kendim şahsen istemiyordum. Ama geldik, geldiniz yani. Siz çağırdığınız için biz de geldik. Kendiliğimizden gelemездik. Buradaki kardeşlerimiz çağırdı diye geldik... İstemedenden oldu bu işler...

Şimdi Avrupa Birliği içine girilecekmiş. Tansu Çiller, “Avrupa Birliği'ne girmek bizim çok büyük amacımızdır, hedefimizdir.” diyor.

Ama Refah Partisi, “Hayır, biz Avrupa ile birleşmeyi istemiyoruz.” diyordu.

Tansu Çiller bundan önceki SHP ile yaptığı hükümet zamanında Londra’ya gelmiş ve burdaki Avrupalılara ağlamıştı. Gazeteler konuşurken ağladığını yazmıştı, hatırlayacaksınız. “Bizi Avrupa Birliği’ne alın, bizi kendi başımıza bırakmayın! Bizim Türkiye’de müslümanlar geliyor; müslümanlar idareye hâkim olurlarsa halimiz yaman olur, fena olur.” diye Avrupa’da ağlamıştı. Onun için ilerici, Avrupa taraftarı diye onu desteklemişlerdi ve Refah’ın iktidar olmasını istememişlerdi. DYP, SHP ile iktidar olmuştu...

Ama bunları bir politika olsun diye anlatmıyorum, tarihsel gelişmeyi anlatıyorum. Şu anda Avrupa Birliği’ne girmenin son aşamasına geldiklerini; hristiyan demokratlar, “Siz müslümansınız, biz sizi istemeyiz!” dediği halde, bunların tekrar kapı kapı Danimarka vesaire dolaştıklarını; bir tafatan da “Tamam, istiyoruz, olabilir” diye olumlu cevaplar alındığını ve Avrupa Birliği’ne katılmak üzere olduğumuzu gazeteler yazıyor. Bunlar olan olaylar...

“Ben istemiyorum!..”

Ben istemiyorum ama, istesem de istemesen de çalışmalar bu istikamette... Belki olacak. Bana kalsa, ben de hristiyan demokratların, “Onlar müslüman biz onlarla yapamayız!” dediği gibi, “Biz de müslümanız, onlarla yapamayız!” derim, müslümanlarla birleşmeye çalışırım. Ortadoğu’dan başlayan Endonezya’ya, Avustralya’ya, Afrika’ya kadar uzanan; Afrika’nın Atlas Okyanusu’ndan, Fas’tan, Moritanya’dan, Senegal’den, Sudan’dan, Libya, Cezayir vesaireden Etiyopya’ya; Etiyopya’dan Somali’ye, Arabistan’a; Arabistan’dan Pakistan’a, Malezya’ya, Filipinler’e kadar bir birlik de ben kurarım. Ben onu istiyorum, ötekisini istemiyorum!

Elhamdülillah benim meyvem sebzem var; güneşim, madenim, akarsuyum var... Benim diyarımda, benim müslüman kardeşlerimin diyarında her şey var, petrol var... Petroleri biz bunlara vermesek, bunların her şeyi duracak, tepe taklak gidecekler. Benim her şeyim var, ben bunu isterim.

Şimdi geliyoruz hadîs-i şerîfin misalini anlatmaya...

Ama yarın öbür gün bunların dediği olursa, Avrupa Birliği'ne girersek [ne olur]?

d. Türkiye'nin AB'ye Girmesi

Durumunda Alınacak Tedbirler

Biz Hollanda'ya gittik. Benim bindiğim araba Münih plakalı, M harfi ve D harfi var. D harfi Deutschland, yani Almanya'dan gelme... Münih plakalı olduğumuz için bize bir şeyler yaptılar. Sonradan arkadaşlar dedi ki;

“Bunlar Almanlar’ı hiç sevmez. Hollandalılar Almanlar’a kızarlar. Çünkü Almanlar orayı zorla istilâ etmişler, sonra geriye çekilmişler. ‘Bunlar bizi istilâyâ kalkıştı.’ diye ahali sevmiyormuş.”

Bize bugün gelirken de bir-iki numara çektiler. Hani çocuklar numara çekmek filan diyorlar ya. Bize yolda yine numara çektiler. “Galiba bunlar biz Alman arabası ile geldiğimiz için, bize biraz hareketleriyle kızgınlık gösteriyorlar.” diye düşündük.

Şuraya bağlamak istiyorum; Hollanda'nın ahalisi Almanlar'a bu kadar düşman, ama Avrupa Birliği'ne giriyor.

Kim yapıyor bu işleri?

Tepeden oluyor. Ahali istemiyor, ama yukardan oluyor. Biz de istemiyoruz, yukarıdan olması için çalışılıyor, olacak. Allah etmesin...

Olursa ne yaparız?

Ben buraya işçi kardeşlerim gelmesini istemiyordum ama geldiler...

Ne yapıyoruz?

Cami kurmaya çalışıyoruz, kardeşlerimizi kurtarmaya çalışıyoruz.

Bir kardeşimizin incelemesini geçen gün konuştuk, Hollanda'da da konuştuk, size de nakledelim. "Tanıdığım 300 çocuktan üç tanesi istediğimiz gibi çocuk oldu." diyor. 300 çocuktan üç tanesi... Felâket bu!.. 297 tane çocuk istemediğimiz gibi oldu. "Anası, babası namazlı niyazlı olduğu halde istemediğimiz gibi oldu. Eğitim böyle oldu." diyor.

Bu neyi gösteriyor?

Tedbir almamız gerektiğini gösteriyor. İşçi kardeşlerimizin buraya gelmesini istemiyorduk ama oldu. Eh işte kendileri de tedbir

aldılar. Bu camiler, İslâmî teşkilatlar bir tedbir...

Ne yapmak istiyorlar?

Burada da yaşasalar yine kendileri sevap kazanmak, çocuklarını müslüman yetiştirmek istiyorlar, uğraşıyorlar. Bu da bir tedbir...

Biz de, “Bu adamlarla birleşirsek ne olacak?” diye tedbir almamız lazım! Birleşmesek bile, “Burada kardeşlerimiz var, bu kardeşlerimizi, bu kardeşlerimizin çocuklarını nasıl kurtarırsınız?” diye tedbir almamız lazım!..

Neden?

Lâ akle ke't-tedbîri fî-ridallâh. “Allah’ın rızasını kazanmak yolunda tedbir almak gibi akıllılık olmaz!”

Böyle yaparsam nasıl bir akıllılık etmiş olurum?

Ailemi, çocuğumu, kendimi kurtarmış olurum.

Neden?

Yarın rûz-i mahşerde, mahkeme-i küb-râda evlatlar aileler kimden sorulacak?

Babadan sorulacak. Kur'ân-ı Kerîm'e göre;

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ

er-Ricâlü kavvâmûne ale'n-nisâ'.⁵ “Erkekler ailenin reisidir, kadınların üzerine vazifeli tayin edilmişlerdir.” Hanımların da dindarlığını koruyup, kollamaktan beyler sorumludur, çocukların da dinî terbiyesinin sağlanmasından baba sorumludur. Tabii anne de yardım etsin, yardım etmesin demiyoruz ama anenin bile, yani hanımın bile müslümanca yaşamını takip etmekten, sağlamaktan baba sorumludur.

Gıdasını takip edecek; yiyeceğini, içeceğini vermekle, getirmekle sorumlu; giyeceğini, barınağını, geçimini sağlayacak. Dînî eğitimini sağlamak da babadan sorulur, baba mesuldür, sorumludur. Hanım namaz kılmıyor, başını örtmüyor, şöyle yapmıyor, böyle yapmıyor, günah neler varsa... Haa! Kocası sorumlu, ayarlayamamış, terbiye edememiş.

⁵ 4/Nisâ, 34.

Neden?

er-Ricâlü kavvâmûne ale'n-nisâ'. O onun âmiriydi, ailenin reisiydi, koruyacaktı.

Bazen tersine oluyor. Adam zıpır, içkici, ayyaş, kumarbaz, birahaneden çıkmaz. Kadıncağz onu çekmeye çevirmeye çalışıyor...

Ne yapacağız?

Tedbir alacağız, çocukların, hanımların, kendimizin cennetlik olmamızı sağlamaya çalışacağız, cehenneme düşmesini engellemeye tedbir alacağız. [Ayet-i kerimede;]

قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا

Kû enfüseküüm ve ehlîküüm nâran.⁶ “Kendilerinizi ve çoluk çocuğunuzu, ailenizin fertlerini cehenneme düşmekten koruyunuz!” [buyuruluyor.]

Cehennem nasıl?

İçinde insanlar yanıyor! İnsanlar atılıyor, yanan maddesi, yakıtı insanlar. Kendimizi ve çoluk çocuğumuzu o cehenneme düşmekten korumak. Mesela bu da bir tedbir... Dünyada

⁶ 66/Tahrîm, 6.

zarara uğramamasını sağlamak, tedbir... Ahi-
rette zarara uğramamasını sağlamak, tedbir...
Olmadan evvel işleri düşünmek, tedbir...

Dün de söyledim, ama çok mühim bir konu
olduğu için burada da söyleyeceğim; çünkü
dün bunu duyan arkadaşlar orada kaldılar, bu-
radakiler duymadı.

Muhterem kardeşlerim!

Şimdi biz rahat mıyız?

Nasılsınız, iyi misiniz?

“Elhamdülillah...”

Wie geht es ihnen?(Wi get es ihnen) [Na-
sılsınız?]

Sehr gut...(seha gut) [Çok iyi...]

Dankeschön...(dankeşön) [Teşekkür-
ler...]

Tamam, güzel şimdi rahatsınız, paranız
var. İşsiz bile olsanız, arbeitslos(abaytzlos)
bile olsanız geçiminiz, arabanız, daireniz var,
yaşıyorsunuz. Türkiye’den daha iyisiniz. Daha
iyi olmasa herkes Türkiye’den buraya gelmeye
kalkmaz; buradakiler de Türkiye’den gelen-
lere mâni çıkartmaz. Burada biraz daha

ictimai müesseseler, sosyal haklar gelişmiş, bakıyorlar. İlaç, tedavi, doktor, hastane işlerinde; geçiminde parası, pulu vesairesi tamam... Şimdi rahatsınız ya; şu rahatlık, serbestlik, imkan içinde Allah'ın dinine çok çalışmanız lazım!..

Neden?

Peygamber Efendimiz önceden tedbir almayı tavsiye ediyor da ondan.

Şimdi rahatsınız; ekmek elden, su gölden rahatsınız [yaşıyorsunuz.] Şimdi çalışmanız lazım! Eğer şimdi çalışmazsanız, çocuklar elden gidiyor. Birinci nesil tamam; sakallı, takkeli, cübbeli... İkinci nesil, alacalı... Üçüncü nesil, simsiyah...

“Üçüncü nesil, Die Dritte Generation(die dritte generatzyon) bizim, siz hapı yuttunuz, onlar bize geliyor!” diyorlarmış.

“Sizin tarlada, ağılda koyunları kuzulattığımız gibi, sizi kuzulattırıyoruz; sizin kuzucuklarınız bizim!” diyorlar. “Size kuzulara bakımcılık yaptırıyoruz, çobanlık yaptırıyoruz. Sizin kuzularınız bizim, onları biz yiyeceğiz.” diyorlar.

Üçüncü nesil...

Sen çocuğunu evlendirdin; o senin çocuğun. Senin çocuğun nasıl, senin gibi mi, namazlı mı? İyi, sen iyi bir babasın. İslâm’a bağlı mı, Allah’ın dinine yardım etmek istiyor mu? Tamam, sen iyi bir babasın.

“Hayır, malesef öyle değil hocam... Ben çok istedim; Kur’an kurslarına da verdim, yazın camiye de kaydettim ama 17 yaşına geldikten sonra fırt... fıttırdı gitti, benim çocuk beni dinlemez oldu. Alman kanunları da ona hak tanıyor. Baskı yapamıyorsun, dayak atamıyorsun, ‘höt’ diyemiyorsun; gitti...”

Haa, ikinci nesil gitmiş.

“Bir de o evlendi. Keratayı evlendirdik, güzel bir gelin aldık.” Veyahut “Kendisine burada Almanlardan veya burada okuyanlardan arkadaş bulmuş; onların da çocukları oldu.”

Babası İslâm’ı yaşamıyor ki, çocuk nereden yaşayacak?

Babası İslâm’ı öğrenmemiş ki, çocuk nereden öğrenecek?

Bak üçüncü nesil tehlikede; gidiyor. Siz şimdi rahattayken tedbir almazsanız üç nesli de bırakalım, üç de biz ekleyelim altı nesil sonra ne olacak?

Burdakiler diyebilirler ki, Allah etmesin, inşaallah demezler de, böyle bir şey dememesi için biz tedbir alacağız diye söyleyelim. “Benim dedem Türkiye’den gelmiş, onlar müslümanmıştı. Nah burasına kadar sakalı varmış, resmi bizim albümde duruyor. Namaz filan kırlarmıştı. Ben şimdi Evangelist Kilisesi’ne, Katolik Kilisesi’ne veya Lüteryan Kilisesi’ne bağlıyım!” diyebilir.

“Olur mu böyle şey hocam? Sen bizi mahsustan korkutuyorsun.”

“Hayır, [korkutmuyrum,] Avustralya’da olmuş.”

Avustralya’da müslüman kardeşlerimiz şehir şehir giderken, bir yerde ezan okumuşlar, saf bağlamışlar, çayırdaki namaz kılmışlar. Oradaki köylüler bunları görünce ağlamış.

“Yahu, bizim dedelerimiz de böyle yapardı. Dedelerimiz de böyle bağırırlardı, birisi çıkardı elini kulağına koyardı, bir bağırırdı.

Sizin gibi saf bağlayıp böyle yaparlardı...” demişler.

Şimdi?

Şimdi adam müslümanlığı bilmiyor.

Oraya giden arkadaşlar, hani Pakistanlıların böyle gezen cemaatleri var ya, onlar demişler ki;

“Öyleyse sizin dedeleriniz müslüman; gelin bakalım, kimsiniz?..”

Haa, Avustralya ilk keşfedildiği, bulunduğu zaman Afganistan’dan gelmişler, oradaki yerli esmer ahâli ile evlenmişler; onlara Aborijin diyorlar. Onlarla evlenmişler, bunlar onların çocukları ama İslâm’ı unutmuşlar, İslâm’dan haberleri yok, kiliseye bağlanmışlar. Bak olabiliyor... Avustralya’da olmuş. Namazlı niyazlı, abdestli, camili insanların çocukları namazı, İslâm’ı bırakmışlar. İslâm’ı bilmiyor, oradaki kiliseye gidiyor. Çünkü kiliseler canlı çalışıyor. Canlı çalışan kiliseye gidiyor, İslâm’ı bilmiyor.

O kıtanın içindeki şehirde bu durumda olanlar;

“Bize hoca gönderin!” diye benden hoca istediler.

“Size nasıl hoca gönderelim?”

“İngilizce bilen hoca gönderin...”

İngilizce konuşabilecek ki onlara İslâm’ı anlatsın. İlan ettik, söyledik, Türkiye’de vaazlarımda söyledim; bulamadık.

e. Kıymeti Bilinmeyen İki Nimet;

Boş Zaman Ve Sağlık

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Onun için torunlarımızın, çocuklarımızın müslüman kalması için tedbir alacağız. Türkiye’nin müslüman kalması için tedbir alacağız. İslâm’ın buralarda yayılması için, müslümanların haklarının korunması için tedbir alacağız. Fakir müslümanların huzura, rahata, sosyal haklara kavuşması; ilaca, hastaneye, okula, mektebe sahip olması için tedbir alacağız, çalışacağız. Şimdi çalışacağız! Şu anda tam çalışma zamanı!

Neden?

Boş [zaman]...

Peygamber Efendimiz; “İki nimet vardır ki insanlar bunların kadrini kıymetini bilmiyorlar.”⁷ diyor. İki nimet var, ama bunların nimet olduğunun farkında bile değil.

1. el-Ferağ. “Boş zaman”

“Hacı bey serbest misin?

“Serbestim, hiçbir şeyim yok, emekliyim. Ayağımın topuğu çatlamıştı, oradan bana emeklilik verdiler, emeklilik maaşı alıyorum. Emekliyim, serbestim.

“Sabahtan akşama kadar ne yaparsın?”

“Hiii hocam, işte günlerimizi geçiriyoruz.”

“Olur mu?!”

“Duruyoruz işte...”

نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ:

الْفَرَاغُ وَالصِّحَّةُ

Ni'metâni mağbûnün fîhimâ kesîrun mine'n-nâsi el-ferâğu ve's-sıhhatu. Buhârî, “Rikâk”, 1, r. 6412; Tirmizî, “Zühd”, 1, r. 2304; İbn Mâce, “Zühd”, 15, r. 4170; Ahmed b. Hanbel, I, 344, r. 3207.

“Durma zamanı mı?! Çalışma zamanı! Çalışacağız, harıl harıl çalışacağız. Allah’ın rızasını kazanmak için çalışacağız, yapılacak bir sürü iş var.”

“Hocam hangi işi yapılacak ben bilemiyorum!”

Gel ben sana söyleyeyim. Çocukların okuması, müslüman yetişmesi için müesseseler kuracağız. Çocuk yuvasından başlayacak, kindergarten(kindergarten), ana okulundan mekteplere, yurtlara kadar... Çocuk pırıl pırıl müslüman olacak, seni aratmayacak, mezarda senin kemiğini sızlatmayacak... Sana rahmet okuyan, sana Kur’an okuyan, sana dua eden, senin kabrine sevap gönderen hayırlı evlât bırakacaksın yerine... Hayırlı sermaye bırakacaksın!

Kıymeti bilinmeyen nimetlerden birisi; el-Ferağ. “Boş zaman.”

“Hocam ben serbestim...”

Hay Allah razı olsun, sen arayıp da bulamadığım insansın, bak serbestmişsin, tamam... İslâm için çalış!..

2. es-Sıhhah. “Sıhhatin de kıymetini bilmez insan...”

Ne zaman bilir?

Hastalanınca...

Yatağa düşer, “Ah yâ, vah yâ, tüh yâ, sıhhatliken sıhhatin kıymetini bilememişiz. Sıhhat meğerse ne kadar iyiymiş. Bak şimdi ayağa kalkamıyorum, dizim kıvrılmıyor, yürüyemiyorum gözüm görmüyor, kulağım işitmiyor...” filan filan filan bir sürü şeyler söyler.

Sıhhatin kıymetini bilmiyoruz, boş zamanın kıymetini bilmiyoruz. İleriye dönük tedbirleri alacağız, tedbirleri almakta herkes çalışacak.

Burada hazine var, nedir bu hazine?

Boş zamanı olan, emekli kardeşlerimiz... Mâlûlen emekli olmuş; turp gibi, çelik gibi, demir gibi sağlam müslüman... Tamam, İslâm için çalışacak!.. Neler yapacaksa, bize soracak; biz de şunu yap, bunu yap diyeceğiz... Sonuç itibariyle senenin sonunda çizgiyi çekip, kârımızı, zararımızı hesapladığımız zaman;

“Elhamdülillah bu sene çocukları kurtarmışız. Bu sene çocuklardan zarar yok. Bu sene ailelerde, çocuklarda şu kadar kârımız var, sayımız şu kadarken şu kadar oldu.” diyeceğiz.

Tamam mı?

Bunu diyemiyorsak, zarardayız.

“Yahu, bizim mahallede şunlar şunlar şunlar müslümandı. O öldü, ötekisi Türkiye’ye döndü; şimdi onların çocukları da hiç camiye gelmiyor, bizimle ilgilenmiyor, İslâm’dan kopular.”

Ha, bir kayıp, bir kopuntu, bir ziyan var. Senenin sonunda ziyan var; şu kadar aile eski durumunu bile koruyamadı... Onun için tedbir alacağız tedbir! Allah’ın rızasını kazanmak yolunda aklımızı kullanacağız ama Allah’ın rızasını kazanmak için kullanacağız; şeytanlık için, günah için, haram için değil, fâni dünya için değil...

Fâni dünya için çalışmak, aklını kullanmak yasak değil ama ahireti kazanmak için çalışmak ondan çok daha geniş, çok daha önemli, çok daha kıymetli... Dünya için de çalışacaksınız! O dünya işi sende yoluna girmiş;

emeklisin, maaşın, araban, zamanın var, tamam... Ötekisi çalışıyor; o da İslâm için cumartesi pazar çalışsın, işi bittiği zaman, işinden döndüğü zaman çalışsın!..

“Tamam, elhamdülillah, ben bugün işimden geldim, çok yorulдум, madende belim ağrıdı, yarım saat yatayım.”

“Tamam, [yat!..]”

Dinlendin, akşam namazını kıldın, akşam yemeğini yedin. “Yatsıdan saat ona, 11’e kadar Allah’ın dinine nasıl hizmet edebilirim, ne yapabilirim?” diye düşüneceksin. Allah bereket versin, iki saat de dinin için çalıştın, elhamdülillah... Gündüz sekiz saat dünya için çalıştın, şimdi geceleyin de iki saat dinin için çalış! Ne güzel... Razıyız, bir saat çalışsa razıyız.

“Efendim, ben kimseyle ilgili bir çalışma yapamadım da...”

O zaman aç kitap oku, Kur’an, hadis öğren, dinimizin ilmini öğren!

Onu da mı yapamazsın?

Kendini yetiştir, bir yerde gelir ağzını açar söylersin.

Şimdi bana soruyorlar;

“Hocam Türkiye’den mi geliyorsunuz?”

“Evet, Türkiye’den geldik.”

“Ne yapacağız biz?”

Hiç bir şey yapamazsan, fikrini söyle!
“Böyle şey olmaz ben şuna razı değilim!” de!..
Her insan doğru bildiği şeyi koruyacak, yanlış bildiği şeyin yanlış olduğunu söyleyecek. En basit çalışma bu...

“Bu söylemekle oluyor, olmuyor...”

O zaman müesseseseleşeceksin, teşkilatlanacaksın, müessese kuracaksın!..

Elhamdülillah, Allah neler nasip etti, nazar değdirmesin, devam ettirsin. Dergilerimiz vardı, radyomuz oldu, televizyonumuz oldu, belki gazetemiz olacaktı... Paramız pulumuz yetseydi, Ramazan’dan itibaren günlük gazete çıkaracaktık. Eh olacak inşaallah... Yılmadık, vazgeçmedik, çalışacağız!..

“Efendim, orada artık Millî Güvenlik Kurulu gazete çıkarttırmazsa?”

“Tamam, ben de Almanya’da çıkartırım.”

“Almanya’da olmaz!”

“Avustralya’ya giderim.”

“Avusturalya’da da olmaz!”

“Amerika’ya giderim! Amerika’da 270 milyon, 300 milyon Amerikalı’yı müslüman etmeye çalışırım.”

Haberiniz olsun, zaten beni Amerika’ya çağırdılar. Amerika’ya çağırdılar, birisi bana üç katlı, şato gibi bir ev verdi. Arazisi geniş, etrafta 400 dönüm mü, bilmem ne kadar geniş arazisi var.

“Buradan istediğin kadar da dönümü sana vereyim!” dedi

Allaah! Üç katlı taştan kârgir bina, istediğin kadar da dönüm...

“Ben burada ne yapacağım?” dedim.

“Ev senin olsun, arazi senin olsun hocam!” dedi.

“Eee, ne olacak?”

“Belli zamanlarda beni, çoluk ocuđumu ve torunlarımı topla, bize İslâmı anlat!” [dedi.]

“Ben ailenin özel hocası mıyım? Olmaz öyle şey!” dedim, kalktım Türkiye’ye gittim.”

Neden?

Ben 65 milyona hitap ediyorum. Şimdi 65 milyona değil radyo ile milyonlarca insanlara ulaşıyoruz. Çok büyük nimet, çok büyük imkân... Dergiyle, gazeteyle, kitapla, konferansla, konuşmayla çok şey yapıyoruz. Orada bir aile... Bana saray verse durmam!.. Amma orada olmadı, burada olmadı; o zaman gide- rim orada çalışırım. İngilizce’yi ilerletirim, İngilizce’yi konuşurum, kıvırtırım, güzel konuşurum, İngilizlerin arasında çalışmaya başlarım.

Bizim ihvanımızdan bir arkadaşımız [Yusuf Ziya Kavakçı] oraya gitti, günde ortalama üç-dört tane kişi karşısına geliyor müslüman oluyor. Hafız, hukukçu... Hem hukuk fakültesini hem yüksek İslâm enstitüsünü bitirdi. Hem fakültede ilerledi, yürüdü, geçti gitti, profesör oldu. Hem profesör hem avukat, hukukçu,

hem hafız... İslâm'ı biliyor. Amerikalı gelip so-
ruyormuş, o da anlatıyormuş;

“Tamam kabul ettim.” [diyormuş, müslü-
man oluyormuş.]

Amerikalı kabul ediyor. Bizim Tür-
kiye'deki adamlara söylüyorsun söylüyorsun,
“He he he...” diyor. Sen kapıdan çıktıktan
sonra bildiğini okuyor. Kabul etti mi müslüman
oluyor.

Bizim bir arkadaş İngiltere'den bir kadınla
evlenmiş. Kadın müslüman olmuş, örtülü, el-
divenli, başörtülü, uzun giyimli... Arkadaşın
hanımı müslüman. Ben yabancılarla evlenme-
sine razı değilim de, ama olmuş, evlenmiş; ha-
nımı da müslüman olmuş, yani İngiliz müslü-
man...

Bu İngiliz müslüman hastalanmış. [An-
kara'da] Ankara Hastanesi'ne gitmiş. Saman-
pazarı'nın ötesinden mezarlıklara doğru gider-
ken, solda kırmızı taş bina büyük, muhte-
şem... Oraya gitmiş;

“Şuramda şu hastalık var.” [demiş.] De-
mişler ki;

“Röntgenini çekelim!”

Röntgenciye gitmiş. Röntgenci de böyle bizim Anadolu'dan koç bıyıklı mı, pos bıyıklı mı bir kimseymiş, nasılsa, neyse... Bakmış;

“Ne var?” demiş ki;

“Falanca yerden geldim, doktor röntgenimi çekmenizi istedi. İşte kağıt şu, nasılsa...” Kadına;

“Soyun!” demiş.

“Nerede soyunacağım?”

“Burada soyun!..”

“Olur mu, röntgeni çalıştıracak bir hanım röntgenci yok mu?” demiş. Senin gibi pos bıyıklı yerine hanım hemşire röntgenci yok mu? Pos bıyıklı da buna;

“Ohoo! Sen bu geri kafayı bırak, çağa yetiş, çağı yakala, biraz batıyı, Avrupa'yı öğren!” demiş. Kadın demiş ki;

“Ben zaten aslen İngilizim. İngiltere hiç sizin dediğiniz gibi değil, hiç sizin sandığınız gibi değil!” demiş.

Elâlemin adamının karşısında kadın soyunur mu?

Amerika’da erkek soyunmamış! Amerika’da bir Amerikalı müslüman olmuş. Askere alacaklarmış, muayene edecekler;

“Soyun!” demişler.

“Ben benim dinime göre buradan ötesini soyunmam, İslâm’a aykırı!” demiş.

Dayatmış kabul etmişler.

“Seni askere alacağız!” Demiş ki;

“Ben sizin ordunuzda askerlik yapamam. Çünkü siz, mesela Suudî Arabistan, Türkiye gibi bir İslâm ülkesiyle çarpışmaya kalkarsanız, o zaman ben sizin ordunuzda müslüman kardeşlerimle çarpışmak zorunda kalırım, böyle bir şeyi yapamam! Ben müslümanım, siz müslüman değilsiniz, hristiyansınız. Ben sizin ordunuzda görev yapamam, reddediyorum!” demiş.

Mahkemelik olmuşlar, kazanmış. Yani Amerika’da erkek soyunmamış. Erkek kadın fark etmez. Bizim mezhebimize göre, erkeğin dizinin altından göbeğine kadar olan yerler, avret-i galîza dediğimiz mutlaka örtülmesi gereken kısımdır. Üstünde öyle bir kıyafet varken röntgenini çeksinler. Ama İslâm’a göre,

kadının elleri, yüzü ayakları hariç her tarafının örtülmesi lazım!..

“Soyun!” diyor pos bıyıklı...

“Sen kimsin yâ, ben senin yanında niye soyunayım? Öyle saçma şey mi olur? Sen bana bir hanım röntgenci bulmaya mecbursun, devlet mecbur, hastane mecbur!.. Öyle şey olur mu!..”

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Hâsılı tedbir alacağız. Yapılacak çok iş var, çok tedbir almamız lazım!..

Bakın, Peygamber Efendimiz’in bir iki cümlelik sözünden neler çıktı...

İkinci cümle;

Ve lâ vera’a ke’l-keffi an-meh ârimillâh. “Allah’ın haramlarından, haram kıldığı şeylerden sakınmak gibi takvâ olmaz, verâ olmaz.”

Allah celle celaluhu bize Kur’ân-ı Kerîm’in pek çok âyetinde takvâ ehli, müttakî, takvâlî müslüman olmayı emrediyor.

İttekullah.⁸ “Müttakî olunuz.” “Allah müttakî kulları sever.”⁹ buyuruyor.

f. Takva Ve Vera Kavramları Arasındaki Fark

Takvâ ne demek?

Korunmak, sakınmak hissine sahip olmak demek.

Nereden korunacak insan?

İttekullah derse, Allah’tan korkacak, sakınacak. Fetteku’n-nâr¹⁰ demişse, cehennem ateşinden sakınacak... Yani sakınma konusu değişebilir. [Takvâ] sakınmak demek.

Takvâ Allah tarafından bize emredilen, hepimizin sahip olması gereken bir şey... Hepimiz Allah’tan sakınacağız, korkacağız, cehenneme düşmemeye dikkat edeceğiz.

Ama bir de verâ var: Vav, Rı, Ayn.

Verâ ne demek?

⁸ Bu tabir Kur’an ayetlerinde 54 defa geçmektedir.

⁹ Bk. 3/Âl-i İmrân, 76; 9/Tevbe, 4, 7.

¹⁰ Bk. 2/Bakara, 24; 3/Âl-i İmrân, 131.

Şüphelilerden bile kaçınmak demek. İslâm'ı güzel yapmak, haramlara hiç yanaşmamak, şüpheliden bile uzak durmak, titizlik yapmak; verâ bu... Takvâdan biraz daha kuvvetli, daha titiz bir durumda olmak.

“Allah'ın haram kıldığı şeylerden elini çekmek, sakınmak gibi verâ olmaz.” diyor.

Verâ sahibi olmak çok sevaplı, çok iyi de, nasıl olacak, bu nasıl sağlanacak?

İnsan, Allah'ın haram kıldığı her şeyden uzak duracak.

“Allah'ın haram kıldığı nedir?”

“Domuz eti...”

“Tamam, domuzlu gıda almayacağım, domuz katışık gıdayı yemeyeceğim!..”

“Allah'ın haram kıldığı başka ne var?”

“İçki...”

“Tamam, alkollü, içkili meşrubat içmeyeceğim. İçinde az buz birşey bile olsa, az da olsa çok da olsa içmeyeceğim.”

Mesela başka sakınılacak şeyler nelerdir?

Faiz, yalan, birisinin hakkını haksız yere almak, haram yollardan kazanç sağlamak...

Tamam! İşte bunların hepsinden, Allah'ın haram kıldığı şeylerden kendisini çekmek, uzak durmak çok iyi bir şey... Böyle olan insan verâ sahibi olmuş olur. Peygamber Efendimiz, "Allah'ın haramlarından sakınmak gibi verâ olmaz." diye öyle olmayı tavsiye buyuruyor.

O halde biz ne yapacağız?

Bir taraftan Allah'ın rızasını kazanmak için tedbirler alıp dururken bir taraftan da Allah'ın haram kıldığı şeylerden uzak durmaya çok dikkat edeceğiz.

"Haramlardan bazısı ne?"

"Haramlardan bazısı, gözüyle nâmahreme bakmak..."

Televizyonda haber izliyorsun; kesiyor haberleri, "Reklam" diyor. "Halı reklamı" diyor, halının üstüne uzanmış bir çıplak kadın resmi gösteriyor. Veyahut başka bir reklam, arabaya binen bir kadın gösteriyor... Yani reklamcının dinî duygusunun zayıflığının derecesine göre, reklam müstehcenliğe doğru

kayıyor. Haberleri seyredeyim derken, yine seyrediyorsun.

Veyahut da o kadar titizlenmiyorken, karşına şarkıcı çıkıyor.

Şarkıcı nasıl bir kadın?

Açık bir kadın; sıkı giyinmiş, sırtını, omuzunu, göğsünü, saçını açmış, donanmış, boyanmış...

“Böyle bir şarkıcının şarkı söylediği gazinoya gider miydin?

“Gitmezdim hocam, günah...

“E, gazino senin evine geldi!

Sen gazinoya gitmedin, gazino geldi senin evine, şarkıcı senin karşında...

Ne oldu?

Harama bakmış oldun. O kadın şarkı söyledi, dinledin; ne oldu?

Harama kulak vermiş oldun. Gözüyle harama baktı, harama kulak vermiş oldu. Mesela...

Tabii bu benim anlattığım şey hafif, bir de bunun ağırları var. Anne baba misafirliğe

gidiyor, çoluk ocuk Alman televizyonunu aı-
yor, müstehcen film seyrediyor. Alman fil-
minde müstehcenlik yoksa Fransız filmini e-
viriyor. Mesela duyuyoruz, Fransa’da gece ya-
rısından sonra yüzüne bakılmayacak program-
lar oluyormuş.

Haa, demek ki haramın eřitleri varmış. Gözle, kulakla haram olurmuş, ağıza yemekle haram olurmuş; eřitleri var... Haramın her çeşidinden sakınacak!.. Böyle olursa, insan takvâ sahibi, verâ sahibi olur. Verâ sahibi olan, Allah’ın sevdiği titiz bir müslüman olmak isteyen insan, haramlardan sakınmaya da dikkat edecek.

“Hocam, hem ibadetleri yaparım... İba-
det zamanında ibadet, zevk zamanında zevk,
keyif zamanında keyif...”

Bazı yaşlılar var, bazı yelekli, altın ks-
tekli, fötr şapkalı hacı babalar var, öyle nasi-
hat ediyor. Tip bunlar böyle... Diyor ki;

“Yeri gelince ibadet edeceksin, yeri ge-
lince keyfine bakacaksın!

“Sen bunu nereden ıkarttın, öyle şey
olur mu?!”

“E çocuğumuzu evlendiriyoruz, misafirlere rakı ikram etmeyelim mi?

“Tabii etmeyeceksin ya!”

“O zaman da mı çengi çağırmayalım?”

“Tabii [çağırmayacaksın...] Helâl usulle yapacaksın. Haram usulde icrâ edilmiş bir düğünden, nikâhtan hayır gelir mi?”

Gelini süslüyor, organzayı, altı gösteren kıyafeti giydiriyor. Gelinlik modaya göre değişiyor. Uzun da olabiliyor, arkası, etekleri yerde de sürünebiliyor, diz üstünde de olabiliyor. Maksi, midi, mini, şeffaf gelinlik, ıvır zıvır gelinlik... Ondan sonra nikâh kıyılıyor, herkesin karşısında şap şup şup... [öpüşüyorlar.]

“Hayrola, İslâm’da var mı böyle bir şey?”

“Yok!”

Eee, sonra ziyaretçiler, davetliler bunları tebrik edecek... koyun pazarlığı gibi eller tutuluyor, sıkılıyor, sallanıyor.

Kadın herkesin elini sıkıyor. Kadının yakınıysa, bir de yanak yanağa sarılıyorlar. Gelin şappada şuppada sağdan soldan [öpülerek] tebrik ediliyor.

Olmadı! Böyle düğün olmaz!..

“Ben yaptım oldu!”

“Sen yaptın yanlış oldu, haram oldu, günah oldu.”

“Nasıl olacak?”

“Dualı olacak, camide olacak; güvey camide yatsı namazını kıldıktan sonra tekbirlerle gelecek, evine öyle girecek. Besmele ile, sevaplı, hatimli olacak, ziyafetli olacak ama hanımlar bir tarafta, erkekler bir tarafta olacak, haram olmayacak.”

Hanım çıkıyor ortaya, bey çıkıyor karşısına... Zıngır zıngır, zangır zungur şöyle şöyle, böyle böyle... Dansmış... Dans bizde yoktu, “evvel yoğidi iş bu rivayet yeni çıktı.” Yeni çıktı... Haram!..

O halde, giyimimize girmiş haramlardan kurtulacağız, sakınacağız. Âdetlerimize girmiş haramlardan korunacağız, sakınacağız. Gözümüzü, kulağımızı, dilimizi, midemizi haramlardan sakınacağız, kesemizi haramlardan sakınacağız. “Bir insan bir lokma haram yerse 40 sabah, yani 40 gün namazı kabul olmaz, duası reddolunur.”

Bir lokma haram yiyenin 40 gün kıldığı namazlar kabul olmaz.

Adam beş vakit namaz kılıyor, cumaya gidiyor, ama haram yemişti. 40 sabah dediği 40 gün demek. yani;

أَرْبَعِينَ صَبَاحًا

Erba'îne sabahen. “Kırk sabah, namazı kabul olmaz, duası da kabul olmaz!” Halbuki Allahu Teâlâ Kur’ân-ı Kerîm’de buyurmuştu ki;

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

Ve kâle rabbükümüd’ûnî estecibleküm.¹¹ “Kullarım siz bana dua edin, ben sizin duanızı kabul edeceğim!” demişti.

Allah hangi kullarının duasını kabul edecek?

Haram yemeyen, kendisine âsî gelmeyen, sözüne karşı çıkmayan kullarının duasını kabul edecekmiş. Haram yiyenin 40 sabah duasını kabul etmiyor.

¹¹ 40/Mü’min, 60.

Haramla teşekkül etmiş olan bir et parçasının temizlenmesi ancak cehennemde olur. Yani cehennemde yanacak, öyle temizlenecek, ateşle temizlenecek... Fıkıh kitaplarının başında vardır; Su ile, ateşle temizleme... Ateşle temizleniyor. Haramın insan vücudundan temizlenmesi, cehennemde yanmakla olur.

Sakınacak... Onun için insanın en çok sakınacağı şey, haram lokma yememek!.. Açlıktan ağlayacak, kıvranacak, haram lokma yemeyecek.

Benim köyde rahmetli bir amcam vardı, çok dürüsttü, çok dindardı, çok müslümandı. Çok da babayiğitti; herhalde şu kapıdan düzgün girmek istese giremezdi, yan dönüp girmesi lazımdı. Çok babayiğitti. Kendisini beş kişi yatıramazdı, beş kişinin kaldıramadığı yükü kaldırırdı. Yandan baktığımız zaman da önden baktığımız zaman da şişman görünürdü, güçlü kuvvetliydi.

Askerde bunları dağlara çıkartmışlar, kumanya da vermemişler, dağlarda askerler birkaç gün aç kalmış. Onun askerlik yaptığı zamanda, yani bundan diyelim 40 yıl önce...

Dağın başında, kumanya, fırın, kasap yok, bir şey yok... Öteki askerler tarlalara girmişler, ne buldularsa yemişler. Bizim amca mert, babayiğit, yani başka zaman ağlamaz; açlıktan ağlamış. Açlıktan ağlamış ama ağzına haram lokma koymamış. Bir kaç sene önce vefat etti. Allah rahmet eylesin...

Tarlasında çalışırken, akrabaların çocukları, kız oğlan bilmem ne... şehirliler köye gelmişler. Şehirliler iskele mahallesinden yakındaki yedi kilometrelik bir kasabaya yürümüşler. Bakmış onlara... selamlaşmışlardır, selamün aleyküm demiştir filan. Dönmüş demiş ki;

“Siz böyle her sabah ne yapıyorsunuz, topluca burdan gidiyorsunuz, böyle dönüyorsunuz?”

“Jimnastik yapıyoruz, idman yapıyoruz.” demişler.

Her sabah o kadar gidip gelip idman yapıyorlarmış.

“Ülen böyle israf yapacağınıza, bir fakirin fukaranın tarlasını belleseniz de idman yapmanız ya, bir işe yarasanı ya! Boş yere langır

langır gidip, lıngır lıngır dönmek ne oluyor!” demiş.

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Haramların hepsinden kaçınacağız, tamam mı!? İki...

g. Güzel Huylu Olmak Gibi Soyluluk Olmaz

Üçüncü cümle;

Ve lâ hasebe ke-hüsni’l-huluki. “Güzel huylu olmak gibi soyluluk olmaz.”

Biliyorsunuz, insanlar arasında bir âdet var. Bir insanın mensup olduğu aile övünç vesilesi oluyor. Adamın birisi;

“Ben Almanya’nın meşhur Hohenzollern (Hohinsolern) ailesindenim!” [demiş.]

“Vay be!.. Sen hemen bizim Meksika’ya gel, seni kral yapalım.” demişler.

Yani meşhur bir aileden diye, Meksika’ya kral ithal etmişler. Geçtiğimiz zamanlarda, ismi yanlış hatırlamıyorsam.

Fransa’ya gelin alınacak, Avusturya kralının kızı Marie Antoinette (Meria Antovanet),

Fransız ihtilalinin kabağı başında patlayan kadın, Avusturya'dan Fransa'ya gelin gitmiş. Başka kız almıyorlar.

Neden?

Soylu, kral ailesinden, asil aileden filan...

“Ben filanca zâdelerdenim, filanca kimselerdenim, falanca ailedenim...”

Buna ne deniliyor?

Hasep nesep davası deniliyor. “Ben falancalardanım!” deyince göğsü kabarıyor, ötekilere tepeden bakıyor.

“Sen kimsin?”

“Ben falanca yerden, köylüyüm.”

Gariban... Köylü...

“Ben filanca soylu ailedenim, benim dedelerimin dedelerimin dedeleri bilmem kimler imiş...” falan filan...

“Yaa, öyle mi? Vay be, şöyle duralım bari!..”

Böyle bir sevgi, hürmet, saygı...

Ve lâ hasebe ke-hüsni’l-huluki. “Güzel huyluluk gibi asillik olmaz.” Adamın huyu güzelse, soylu olan işte o...

Köylü ama öyle bir müslüman olmuş ki, ağzına bir lokma haram girmemiş. Alnının teriyle yaşamış, kazanmış, yemiş. Kıtı kıtı biriktirdiği paracıklarla hacca da gitmiş, Peygamber Efendimiz’i de ziyaret etmiş. İbadetlerini de yapmış, hiçbir namazını kazaya bırakmamış. Hiç bir gün üstüne güneşi doğdurmamış, gariban... İşte soylu o... Güzel huylu, tatlı dilli, kimseyi ezmez, kimseye zararı dokunmaz, hayır hasenât sahibi, elinden geldiğince herkese iyilik yapmaya çalışır. İşte asıl soylu o...

“E ötekisi?

Ötekisi şımarık, kerata, “Ben filancalar-danım, filanca zâdelerdenim...” bilmem ne diye şımarmış, huyları bozuk... O soylu değil, İslâm’da onun kıymeti yok! Ana babasının soyluluğu evlada fayda vermez.

مَنْ أَبْطَأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسَبُهُ

Men ebtae bi-hî âmelühû lem yüsri' bi-hî nesebuhû.¹² “Amel-i sâlihi olup da kendisini manevî yönden sevaplı hâle götürmeyen, yükseltmeyen bir insanın soyu ona fayda vermez.” Peygamber Efendimiz bu hadîs-i şerîfte, “Kendisi amel işlememişse, hayır hasenât yapmamışsa, soyluluğu para etmez.” diyor... Amel-i sâlihi, hayr u hasenâtı yoksa babasının hayırlılığı para etmez.

Soruyorsun şimdi adama, biraz konuşuyorsun; adam kötü... Sen yanına yanaşıyorsun;

“Bu yaptığın şey doğru değil, günah... İslâm'da böyle şey yok!” filan [diyorsun.]

Önce sana bir çatıyor; “Sen kimsin?” gibilerden... “Yok yâ, bilmem ne...” diyor. Sen de yakasını bırakmıyorsun;

¹² Müslim, “Zikir”, r. 38; Ebû Dâvud, “İlim”, 1, r. 3643; Tirmizî, “Kıraât”, 12, r. 2945; İbn Mâce, “Mukaddime”, 17, r. 225; Dârimî, “İlim”, 17, r. 356-7, 368; Ahmed b. Hanbel, II, 252, r. 7427.

“Kim bu âşık yâ?” diye merak etmiş. Gitmiş, bakmış, bir mübarek zât, Kâbe’nin örtüsüne yapışmış... Demek ki تنها; biz şimdi gittiğimiz zaman Kâbe’yi hep kalabalık görüyoruz ama mevsim dışı oldu mu, bazen تنها oluyor. Bir de eskiden herkesin gidemediği zamanları düşünelim.

Tenha bir zamanda Kâbe’nin örtüsüne yapışmış, adamcağız seller gibi gözyaşı döküyor, yalvarıyor, güzel dualarla çok güzel dualar ediyor. Bu alim bir müddet dinlemiş, bakmış ki bu ağlayan şahıs bayağı kıymetli bir insan, dua edişinden, gözyaşından anlamış.

Zâten bir insanın Allah korkusundan gözünden yaş döküldü mü, gözü yaşardı mı, ne olur?

O göze cehennem ateşi haram olur. Cehenneme düşmez o insan... Allah korkusundan ağlıyor.

Adam ağlıyor, hüngür hüngür ağlıyor. Kâbe’nin örtüsüne yapışmış: “Aman yâ Rabbi, affet yâ Rabbi...” diyor. Bakmış çok iyi bir insan, selam vermiş, konuşmuşlar. Peygamber

Efendimiz'in evladından, seyyidlerden... Demiş ki;

“Ne korkuyorsun? Senin deden seni kurtarır. Sen madem ki Peygamber Efendimiz'in torunlarındanmışsın ne mutlu sana!.. Sen ne korkuyorsun, biz korkalım!” O demiş ki;

“İnsanın kendisi Allah'ın sevdiği kul olamazsa, büyüklerinin hayırlı olması ona fayda vermez, kendisi imtihanı kazanacak.”

İmtihana başkasının yerine birisi girse oluyor mu? Yakalarlarsa ne yapıyorlar?

İkisine de sıfır... “Sen sahtekârlık yapmışsın, başkasının yerine imtihana girmişsin!” diye dışarıya atıyorlar. Herkes kendisi girecek, imtihanı kendisi kazanacak. Bazen üniversite giriş imtihanında oluyor ya; fotoğrafları değiştirmişler, hüviyet kağıtlarında sahtekârlık yapmışlar. Yakalanıyor, iptal... atılıyor.

Başkaksının [çalışması ile] olmaz. Herkes kendisi Allah'ın rızasını kazanacak. Soyluluk bu... Yani, soydan soptan gelen asâletle insanı doğrudan doğruya filancanın evladıdır diye cennete sokmazlar, kendisi amel-i sâlih işlerse sokarlar.

Peki, İslâm'da soyluluk nedir?

İslâm'da soyluluk güzel huydur. Bir insan güzel huyluysa, o insan soyludur, asildir, kıymetlidir.

h. Güzel Huyların En Güzeli Hangisidir?

Takvâdır. Allah'tan korkup, sakınmak, lâubâli olmamak, Allah'a kulluğu ciddî yapmak.

وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ

Fe-tezevvedû fe-inne hayre'z-zâdi't-takvâ.¹³ Allahu Teâlâ hazretleri, “Âhiret yolcususunuz, hepiniz yol azığı edinin, yol azığı toplayın, yanınıza yolun erzakını alın! En hayırlı yol azığı da takvâdır.” diyor.

Hepimiz âhiret yolcusuyuz ya, yanımıza ne alacağız? Ekmek mi alacağız, süt mü alacağız, peynir mi alacağız?

İnsanın âhiret yolculuğunda yanına alacağı en kıymetli azık takvâdır. Güzel huyların başında takvâ gelir.

¹³ 2/Bakara, 197.

Takvâ nedir?

Allah'tan korkmaktır.

Sahabeden bir mübarek alim vahiy kâtipliği yapmış olan Übey b. Kâ'b, hazreti Ömer'e sormuş. Birbirlerinin fikirlerini alıyorlar.

“Yâ Ömer sana göre takvâ nedir? Bir de sen anlat da, fikir müzakeresi yapalım, anlayalım!” gibilerden. demiş ki;

“Sen dikenli bir tarlada yürüdün mü?”
Bastığın yerler diken, diz boyu diken...

“Ee yürüdüm, ne olacak?”

“Nasıl yaptın, ne yaptın dikenli tarlada yürürken?”

“Dikenler eteklerime takılıp da yırtmasın, dikenler takılmasın diye eteklerimi biraz kaldırdım. Bastığım yere de dikkat ede ede bastım, öyle yürüdüm.”

“İşte takvâ odur!.. Dikenler eteğine takılmasın, ayağına batmasın diye nasıl dikenden sakınıyorsun, işte takvâ odur.” demiş.

Biz nasıl olacağız? Allah yolunda yürürken, hayatımızın adımlarını atarken nasıl olacağız?

Bastığımız yere, söylediğimiz söze, yaptığımız işe dikkat edeceğiz. Canımız yanmasın, âhirette azap görmeyelim diye tedbirli gideceğiz.

Güzel huyların sayısı çoktur. Onları burada sıralamaya kalksak, bitmez. Adâlet, cömertlik, merhamet, vefâ, sıdk, sadâkat... ve saire güzel huylar. Kötü huyları varsa, kötü huyları atacak insan; iyi huyları alacak.

Bunların daha geniş bilgisini, bu hadîs-i şerîften sonra mutlaka öğrenmek isterseniz, öğrenin! En geniş İmam Gazzâlî hazretleri'nin İhyâ ulûmi'd-dîn'inde vardır. Oradan okursanız, güzel huyları, kötü huyları öğrenirsiniz. Hocamız Mehmed Zâhid Kotku hazretlerinin Tasavvufî Ahlâk kitabı beş cilttir. Onu baştan sona okursanız, güzel huyları, kötü huyları öğrenirsiniz.

Güzel huyları öğrenin, benimseyin, alın! Kötü huyları öğrenin, üzerinizde varsa, atın!.. Çünkü Peygamber Efendimiz, “En güzel asâlet güzel huyluluktur.” diyor.

Enes radiyallahu anh'ten rivayet edilen ve İbnü'n-Neccâr'ın, İbn Asâkir'in ve

kitaplarına yazdığı bu hadîs-i şerîfte Peygamber Efendimiz; “Allah’ın rızasını kazanmak için tedbir almak gibi akıl olmaz. Haramlardan sakınmak gibi verâ olmaz. Güzel huy gibi hasb olmaz.” diye bizi Allah’ın rızasını kazanmak için tedbirler düşünmeye sevk ediyor, haramlardan kaçınmaya sevk ediyor, güzel huylu olmayı tavsiye buyuruyor.

Allah bize düşünüp taşınıp, rızasını kazanacak işler yapmayı nasip etsin... Haramlarından sakınmayı nasip etsin... Güzel huylu olmayı nasip etsin...

Sübhâneke lâ ilmelenâ illâ mâ allemtenâ inneke ente’l-alîmü’l-hakîm.

Sübhâne rabbinâ rabbi’l-izzeti ammâ yesîfûn. Ve selâmün alâ cemî’l-enbiyâi ve’l-mürselîne ve âlin küllin ecmaîn. Ve’l-hamdü lillâhi rabbi’l-âlemîn el-Fâtiha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

14 Zilka'de 1417 / 23.03.1997

Almanya

[Bütün HADİS DERSLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

